

[Handelsministeren.]

ende del af de indtægter, der skal balancere statsguardeinens udgifter, skal tilvejebringes gennem afgifter for udtagelse af stikprøver, hvis antal hos den enkelte virksomhed afhænger af dennes størrelse — må ud fra kontrolmæssige hensyn karakteriseres som mindre heldig. Den mest effektive kontrol med arbejder af ædle metaller vil naturligvis opnås ved tvungen officiel stempeling af sådanne arbejder, men en så radikal og drastisk omlægning af kontrolordningen er der vel ingen der i dag kunne tænke sig foretaget; den ville hæmme en rationel tilrettelæggelse og afvikling af produktionen, hvoraf en væsentlig del eksporteres, og forudsætte en i teknisk og personalemæssig henseende meget betydelig udvidelse af administrationsapparatet. I øvrigt skylder jeg også guldsmedefaget at sige, at intet i det foreliggende erfaringsmateriale om kvaliteten af danske ædelmetalvarer taler for det ønskværdige i at forlade det gældende princip om stikprøvevis kontrol.

Noget andet er, at værdien af stikprøvekontrollen vil kunne øges ved at fjerne dens sammenhæng med finansieringen af statsguardeinens virksomhed. Efter lovforslaget er det tanken, at princippet om, at virksomhederne skal bidrage til dækning af statsguardeinens virksomhed i forhold til deres størrelse, bibeholdes, men som noget nyt tænker man sig, at statsguardeinen påligner virksomhederne et årligt bidragsbeløb, der kvartalsvis indbetales til statsguardeinen, der herefter stilles frit med hensyn til, hos hvem af de af tilsynet omfattede virksomheder stikprøver skal tages, og antallet af disse hos den enkelte virksomhed. En sådan ordning vil betyde, at statsguardeinen ved siden af en almindelig kontrol med samtlige virksomheder, der arbejder med ædle metaller, sættes i stand til at skærpe kontrollen med virksomheder, der erfaringsmæssigt har vanskeligt ved at leve op til holdighedskravene. Resultatet af den foreslåede ændring vil således blive, at antallet af udtagninger vil falde hos nogle virksomheder og stige hos andre, uden at disse sidste dog af den grund vil blive belastet økonomisk. Samtidig er det også som noget nyt tanken, at samtlige navnestempelindehavere skal betale et fast beløb årligt på 200 kr. Da mange indehavere af registreret navnestempel enten ikke ud-

øver selvstændig virksomhed eller har forladt faget, men desuagtet står optaget i navnestempelregisteret, vil kravet om betaling af et årligt beløb herfor formentlig fremme en tiltrængt sanering af registeret, hvortil kommer, at det må forekomme rimeligt, at der betales et årligt mindstebeløb af samtlige de af tilsynet omfattede virksomheder. De nærmere regler om bidragenes påligning er omtalt i bemærkningerne til lovforslagets § 11 og vil i øvrigt blive fastlagt i en handelsministeriel bekendtgørelse.

Det er ved lovforslaget forudsat, at de bidrag, der skal pålignes virksomhederne til dækning af statsguardeinens udgifter, ligesom nu skal fastsættes på grundlag af virksomhedernes egne oplysninger til statsguardeinen om deres forbrug af ædle metaller eller import af ædelmetalarbejder. Nok siger man, at ærlighed varer længst, men en ordning, hvorefter det helt er op til den enkelte virksomhed at afgøre, hvor meget den skal betale til staten, er ikke helt tilfredsstillende, og der er derfor i lovforslaget indeholdt en hjemmel til handelsministeren til at bestemme, at myndigheder og leverandører efter anmodning fra statsguardeinen skal give denne oplysninger om virksomhedens forbrug af ædle metaller i uforarbejdet og forarbejdet stand. Oplysninger fra f. eks. direktoratet for toldvæsenet om import af ædelmetalarbejder og fra ædelmetalgrossisterne om disses salg til produktionsvirksomheder kan være nyttige til kontrol af de bidragspligtiges egne oplysninger og ved den skønsmæssige ansættelse af bidragene for de erfaringsmæssigt mange virksomheder, der undlader at besvare statsguardeinens spørgeskema. De under kontrolordningen hørende virksomheder kan kun være interesseret i, at bidragsfordelingen bliver så retfærdig som muligt, og jeg tror, at de supplerende oplysninger, der kan tilvejebringes til bedømmelse af virksomhedernes størrelse, vil bidrage hertil, hvorfor det da også er min agt i den bekendtgørelse, der skal udfærdiges om bl. a. bidragenes påligning, at benytte den foreslåede hjemmel.

Som jeg tidligere har omtalt, indeholder lovforslaget et par bestemmelser, der skærper kravene til holdigheden af ædelmetalarbejder. Det foreslås således, at slagloddet, d. v. s. loddematerialet, ved guldarbejder skal være af samme holdighed som selve